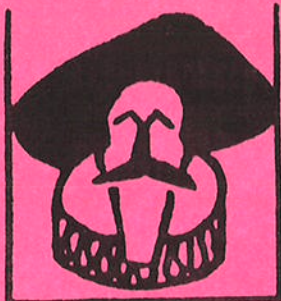

DE RAADSHEER

september 1987

postgiro: 4193645
Leiden

vereniging raadsherenbuurt

REDAKTIE RAADSHEER

Sjet Daverveldt	173862
Fagelstraat 19	
Mette Grootenhuis	154769
Fagelstraat 14	
Helma van den Ingh	170230
Joh. de Wittstraat 46	
Rita Liang	155886
Fagelstraat 39	
Ineke Velthuis	177506
Fagelstraat 22a	
Mieke Warnink	170492
Hogerbeetsstraat 3	
Gerard Schelvis	174439
Fagelstraat 3	

ILLUSTRATIES

Truus Serdijn

TECHNISCHE UITVOERING

Carol van Leeuwen

Verantwoordelijkheid:

De redactie is voor haar beleid achteraf verantwoording schuldig aan het bestuur van de vereniging. Gesigneerde artikelen komen voor rekening van de auteur. Ingezonden stukken worden ingekort.

redactie-adres: Fagelstraat 39

copyright : aan de redactie

postgiro : Vereniging
Raadsherenbuurt
4193645 te Leiden

BESTUUR VERENIGING RAADSHERENBUURT

Wim Brugman, penningmeester	
Van Beuningenlaan 16	171788
Ellen Meutstege	
Fagelstraat 9	170170
Guus Onderwater, voorzitter	
Joh. de Wittstraat 26	170017
Winnie Vermeulen,	
Joh. de Wittstraat 33	155250
Annette Schriever, coörd. Raadsheer	
Fagelstraat 1	170215
Maarten Vrieze, secretaris	
Joh. de Wittstraat 29	173115

CONTACTPERSONEN IN DE BUURT

Werkgroep Openlucht-theater:
Rob Grootenhuis
Fagelstraat 14 154769

OPA:
Guus Onderwater
Joh. de Wittstraat 26 170017

3-oktober maaltijd (verd. koken):
Ans van Tilburg
Joh. de Wittstraat 32 153674

Kraakwagen-ruilbeurs:
Patricia Vermeer
Joh. de Wittstraat 6 154887

Centrale Meldingspost:
Winnie Vermeulen
Joh. de Wittstraat 33 155250

Telefooncirkel:
Atie Van Wely
Warmonderweg 27 170910

Voorraad Jubileumnr "DE RAADSHEER":
Joh. de Wittstraat 3 154770

Ver. Vrienden van de Leidse Hout:
Rob Mante
Joh. de Wittstraat 3 154770

Van de redactie

Tegen de tijd dat dit blad in uw brievenbus is neergedwarreld is de zomer definitief voorbij. Het grote hutspoteten staat voor de deur (wie wint de gouden stamper). Volop terugblikken en nagenieten in dit nummer van de Raadsheer: de theatervoorstellingen in de Leidse Hout (u was er niet bij), een reis naar India enz. enz.

Niet seizoengebonden helaas zijn de telkens terugkerende reparaties, onderhoudswerkzaamheden en verbouwingen aan en in onze huizen. Via de Raadsheer kunt u de buurtgenoten op de hoogte brengen van hetgeen u is overkomen bij de laatste verbouwing of subsidie-aanvraag. Wellicht dat een ander dan.... Bestaat het dakpannen depot nog steeds? Oude -en dus authentieke- ramen en deuren kunt u ook beter eerst in de Raadsheer zetten voor u ze in de container plaatst.

Over oude deuren gesproken.. de kraakwagenruilbeurs, eens een bloeiende handel in oude spulletjes is bijna ter ziele. Wie doet er wat aan?

Inbreng en / of vergaren van tweedehands kleding, snuisterijen enz.

een keer per maand op woensdagmiddag vanaf vier uur, gelijktijdig met de OPAcontainer, bij de garage van Gosses in de Hogerbeetsstraat.

Tenslotte: Helma van den Ingh verlaat, na vele jaren van trouwe dienst, de redactie omdat ze gaat verhuizen naar een andere stad. Tot ziens!

Buurtfeest

In alle vroegte (10.30 uur) startte als eerste activiteit het Jeu de Boules. Het aantal (van voortreffelijke kwaliteit koffie voorziene) koffiekannen overtrof dat der deelnemers; die waren er namelijk nog niet. Tegen elfen kwam de eerste deelnemer zich melden en na verloop van tijd waren er toch nog zo'n zes-tal teams in de strijd. Pas tegen tweeën voorkwam het uiteenvallen van diverse teams (verplichtingen en bezigheden elders) dat het "eindeloos" zou doorgaan.

Was het dus toch nog gezellig geworden ! Niet onvermeld mag blijven het secure gooien van Colin, de waarschijnlijk jongste deelnemer. Zijn team viel niet in de prijzen; winnaar werd de Hoogerbeets Bert, Ina, Joost.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

In de middag waren er wel zo'n 50 kinderen zich aan het uitleven bij het "stoepkrijttekenen". Een succes en allen verdienen hun prijs.

Ondertussen werd er driftig getimmerd aan het poppenkastgebeuren, waar Ruud Margry en Gerard Schelvis "alles uit de kast" haalden en het jeugdige publiek wisten te boeien en enthousiast te laten meeleven.

HULDE voor dit duo en noteer deze namen voor uw komende kinderfeestje !

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Het kindertoneel leverde met Colin als onnavolgbare moppentapper, het duo Brugman als Doris-imitatoren, een playbackgroepje met o.a. Jenske en Vera en Nicole als taartgooiende Dik & Dun een leuke bijdrage aan het buurtfeest. Het touwtrekken, dat dreigde vergeten te worden, ging toen nog door; gelukkig was de straat afgezet met auto's, anders waren ze in de Leidse Hout uitgekomen.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Als afsluiting werd een redelijk bezochte buurtborrel gehouden, tijdens welke ook nog enkele spontane groepjes optraden.

Samenvattend een geslaagd (en zonnig !) gebeuren, waarvoor zeker ook dank aan het organisatie-comite.

Jee-Vee

Unicefloop

Graag voldoe ik aan het verzoek van de redactie om in onze onvolprezen RAADSHEER iets te vertellen over de achtergronden van de jaarlijkse Unicefloop welke reeds drie keer in onze buurt is gehouden.

Deze Leidse Hout-Loop is een initiatief van de Leidse Rotaryclub, waarvan ik deel uitmaak. Voor een goed begrip van de betrokkenheid van Rotary bij de Unicefloop is het van belang te weten, dat Rotary het service-ideaal nastreeft. Individuele Rotarians willen zich dienstbaar opstellen, niet alleen tegenover elkaar, dat zou een betrekkelijk gemakkelijke opvatting van het beleden ideaal betekenen, maar zeker ook en vooral in de door-de-weekse beleving van de samenleving in al zijn verscheidenheid.

Drie jaar geleden, in 1985 dus, verzocht de toenmalige voorzitter van Rotaryclub Leiden, de heer Simmelink, zijn Clubleden om actief een plan van hem te ondersteunen tot het ontwikkelen van datgene waarover dit artikelte wil verhalen, de Loop voor Unicef.

Een klein komitee werd gevormd, waartoe reeds zeer snel toetraden enkele leden vanuit de zusterclubs, te weten de Rotaryclubs Leiden-Oost en Leiden-West. De doelstellingen werden geformuleerd, de taken verdeeld.

Deze drie Rotaryclubs namen op zich het jaarlijks ondersteunen van de activiteiten van Unicef, maar dan speciaal toegespitst op de bestrijding van poliomyelitis, kortweg beter bekend als Polio. Als zoon van een vader die, door polio in zijn jeugd getroffen, enigermate gehandicapt is, sprak dit doel mij uitermate aan. Het hemd is nu eenmaal nader dan de rok.

Voor ik iets meer over de ontwikkeling van de Loop voor Unicef zal vertellen, is het nuttig om op Unicef zelf even de schijnwerper te richten.

Velen kennen Unicef via de "onsterfelijke" Danny Kaye, de komiek en filmacteur, die zich met hart en ziel inzette voor de hulp aan die kinderen over de hele wereld, die ten onder dreigen te gaan door het gebrek aan alles, waarvan wij in zo ruime mate kunnen profiteren, ten bate van onze gezondheid en ons welbevinden.

UNICEF, hetgeen letterlijk betekent (afgekort natuurlijk) United Nations International Children Emergency Fund, werd in de nadagen van de Tweede Wereldoorlog opgericht teneinde een opvang te kunnen verlenen aan die kinderen die door het oorlogsgeweld volslagen alleen en in de kou waren komen te staan! En wat velen niet meer weten...het ging om de Europese (!) kinderen. Later is de hulp en opvang door Unicef ten dienste van de hele kinderwereld komen te staan.

Over Unicef valt een artikel apart te schrijven, en er zijn in onze buurtkring mensen die dat waarschijnlijk best eens zouden willen doen. Hier volsta ik er mee om te zeggen, dat Unicef internationaal een werkelijk uitstekende naam heeft, al is er helaas recentelijk in het nabije buitenland een schandelijke uitzondering geweest die de regel zonodig moest bevestigen.

Terug naar de initiatiefnemers in Rotary, die dit initiatief niet zo maar uit de lucht hadden gegrepen. Immers heeft Rotary International, de internationale organisatie waarbij meer dan een miljoen mannen zijn aangesloten, zich verplicht ten overstaan van de internationale wereldpers en wereldorganisaties als de Wereld Gezondheids Organisatie (WHO) en Unicef, om in samenwerking met deze organisaties tegen de polio ten strijde te trekken. Het strijdplan voorziet in een definitieve overwinning in 2005!

Waarom niet eerder, waarom niet later? "Eerder" bleek organisatorisch hoogstwaarschijnlijk onmogelijk. "Later" werd teruggehaald vanwege de wens van Rotary International, om in 2005 het honderdjarig bestaan van deze organisatie extra feestelijk te laten herdenken met de wetenschap dat een afschuwelijke ziekte definitief de kop zou zijn ingedrukt.

Ter vermindering van misverstand: de pokken zijn uitgeroeid en bestaan als virus nog slechts in laboratoria, maar polio kan niet worden uitgeroeid, echter wel worden voorkomen door immunisatie! Daar gaat het om. Financieel en organisatorisch zal uiterlijk 2005 (maar indien mogelijk toch eerder) polio als ziekte geen kinderen meer kunnen overvallen omdat dan elk kind, waar ook ter wereld, ingeënt zal zijn op zeer jeugdige leeftijd. De konsekwentie is dus dat de immunisatie altijd door zal moeten gaan. Dat dit te verwezenlijken is, is voor ons geen vraag, maar vanuit onze eigen samenleving een zekerheid.

In 1985 zetten wij dus met een man of tien de eerste wankel schreden op het pad waarlangs wij meenden vele honderden kindervoetjes te kunnen laten lopen ten bate van hun minder bedeelde broeders en zusters. Het lijkt nogal goedkoop om een ander (in dit geval de plaatselijke jeugd) voor je karretje te spannen. Ik kan evenwel eenieder verzekeren, dat de organisatie van een dergelijke happening als de Leidse Unicef Loop flink wat "bloed, zweet en tranen" kost, zij het iets minder in letterlijke zin dan de individuele loper(tje)s ervaren, die werkelijk ongelooflijk hun best doen.

Het uitzoeken van een geschikt terrein, het verwerven van steun vanwege sponsors, het overleg met gemeente, politie, drumbands, sportterrein-gebruikers enz., dit alles vraagt de nodige tijd en ook inventiviteit om je plannen er door te krijgen.

De zwaarste dobber echter ligt organisatorisch in het verkrijgen van de steun van de basisscholen, die weliswaar niet zo veel zelf hoeven te doen, maar begrijpelijkerwijs een punthoofd krijgen van alle verzoeken om medewerking aan weer een goed doel!

Wij vreesden dat eerste jaar met grote vreze, afgaande op de smalle basis van toezeggingen vanwege benaderde scholen in het Leidse. Echter werden wij op de dag zelf (7 juni 1985) verrast door een alleszins mooie opkomst van plm. 500 kinderen en nog enkele tientallen volwassenen. Ook de opbrengst was spectaculair: 30.000,- gld. (het was nog een paar honderd gulden meer!) werd overgemaakt nadat alle kinderen hun tour langs vrienden, familie en wildvreemden hadden gemaakt en de "centen" via de school hadden afgedragen.

Het jaar daarop vielen we opnieuw van de ene verbazing in de andere, toen bleek dat de opkomst ruim 25% hoger en de opbrengst liefst 50% groter was uitgevallen dan het eerste jaar.

En dan de derde keer, dit jaar dus, gehouden op zaterdag 13 juni. De vermoedelijke opbrengst (alle gelden zijn nog niet binnen) bedraagt in de tachtigduizend gulden!!! Eerst in het najaar, zo heeft de ervaring ons geleerd, zijn alle te verwachten bedragen bij de penningmeester binnengekomen. Direkt voor de zomervakantie bleek al ruim in de zeventigduizend gulden te zijn overgemaakt op de door ons voor dit doel geopende rekening van Unicef.

Tenslotte iets over mijn persoonlijke ervaringen met de Unicef-Loop. Het is echt niet zo dat na drie jaar alles van een leien dakje gaat. Eind september gaan we evalueren en bekijken waar het

komende jaar verbeteringen zijn aan te brengen. Om maar eens een voorbeeld te noemen....

In 1985 was ik als coördinator mede verantwoordelijk voor de publiciteit. Na afloop van het evenement belde de pers mij om de vermoedelijke opbrengst te kunnen vermelden in de eerstvolgende editie. Welnu, de Unicef-Loop was op zaterdag en het bericht stond 's-maandags in de krant. Dinsdagnacht reeds werd een poging tot inbraak gedaan....De dader kwam er gelukkig niet in, maar schade aan de achterpui was er natuurlijk wel. Dus...voorzichtig met persvermeldingen met naam en toenaam. Afgezien nog van het feit dat de gelden natuurlijk direkt bij de bank worden gedeponeerd.

Zo zijn er velerlei vooral positieve verhalen in onze groep in omloop over de persoonlijke ervaringen van eenieder rond deze happening. Zonder uitzondering echter is men het er over eens, dat de waardering voor onze jeugd niet onder stoelen of banken hoeft te worden gestoken. Wat de kinderen presteren is formidabel! Het geeft mij vertrouwen in de toekomst. En kom bij mij niet aan met de opmerking dat ze elkaar opjuttten om kilometers te maken, want dat weet ik ook wel. Er is echter nog wel iets meer aan de hand dan alleen kilometers lopen op de dag zelf. Vooraf langs de deur om sponsors te verkrijgen en naderhand weer langs die deuren om de toegezegde bijdrage te innen. Ik geef het menige volwassene te doen. Zo gaat dit nu voor veel kinderen niet 1, niet 2 maar al 3 jaar achtereen en met een blijmoedigheid het tekent een jeugd met pit....en daar wil ik het nu maar even bij laten.

Benno Markslag

unicef

unicef

Van het trottoir

die Groot Taak is
om van honderdrolle
sterre te maak

Breyten Breytenbach

Eigenlijk wou ik mijn beurt maar eens overslaan. Als producent van stichtelijke stukjes heb je toch ook recht op ATV-uren. De trottoirgang wordt zo'n gewoonte en voor je het weet, zit je eraan vast. Bovendien heb ik geen inspiratie. Ik ben niet in de stemming. Als gevolg van drukke werkzaamheden is mijn hoofd een overvolle vlikobak van overtollige gedachten geworden. De ziel is een beetje verkouden, waardoor inblazing niet mogelijk is. Maar goed: wat moet, dat moet. Concentreren maar. Concentratie maakt van de meest geestdodende karweitjes nog een wonderbaarlijk avontuur, maakt zelfs van honderdrollen nog schitterende hemellichamen.

Ik kijk uit het raam naar mijn geliefde buurt en ontwaar enkel auto's. Een blik buiten het huis en het blik dringt zich aan je op. Wat is een buurt meer dan een parkeerterrein waarop toevallig ook je huis staat? Wat is een buurman meer dan de eigenaar van de auto die jouw parkeerplekje in beslag neemt? Wat is een buurtvereniging meer dan een verband waarbinnen vriendschappelijke betrekkingen worden nagestreefd tussen mensen die daarbuiten een golfoorlog kunnen ontketen met parkeerruimte als inzet? Wat is een buurtfeest meer dan een heuglijke aangelegenheid waarbij de auto eens lekker dwars op straat neergezet kan worden?

Wat een gezeur: auto's zijn gewoon nodig. Het zijn al lang geen statussymbolen meer. Daar hebben we heden ten dage onze merkkleding voor. Opvallend hoeveel Kappa- en Lacostevogels er in deze buurt nestelen. Mijn zondagse trui heet Javelin en dat betekent werpspies. Maar ik heb ook een duur sweatshirt van een redelijk onbekend merk. Na enig nadenken heb ik daar gewoon het prijskaartje aan laten zitten. Eigenlijk gek, dat we met z'n allen onbetaald reclame lopen te maken voor bepaalde kledingfabrikanten, zonder dat daar verder wat tegenover staat. We hebben voor onze truitjes aardig wat moeten neertellen en maken daarna reclame zonder gesponsord te worden. Erg zakelijk is dat niet te noemen, dunkt me. Nee, dan ben ik toch wel wat slimmer. Want wat dacht u dat ik reken voor het hier noemen van bovenstaande merknamen? Nog een paar van dit soort stukjes en ik kan dat prachtige herenhuis kopen in Oegstgeest. Alleen...daar hebben ze geen buurtkrant.

Gerard Schelvis

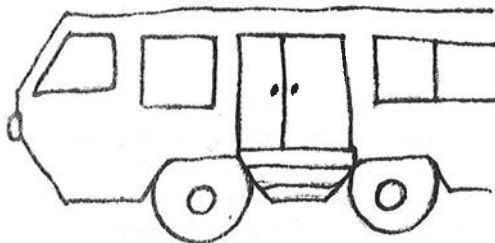
Promotie bibliotheek

Om nog meer mensen enthousiast te maken voor boeken in het algemeen en de bibliotheek in het bijzonder, volgen hieronder en hiernaast wat recensies, zoals die aan bijna alle bibliotheken in Nederland worden aangeboden door de Lektuurinformatiedienst van het NBLC (overkoepelend orgaan van de openbare bibliotheken).

Hierbij zou ik nog wel willen opmerken: s.v.p. niet de titels allemaal tegelijk reserveren in de bibliobus (vrijdags bij de Leidse Houtschool van 14.00 - 17.30 en van 18.30 - 21.00 uur).

fallen-fansor

Haas, Rick *de Gat in de zandbak / Rick de Haas*. - Rotterdam : Lemniscaat, cop. 1987. - [28] p : ill. : 27 cm. ISBN 90-6069-639-5
 A (1G) *Verborgene schatten* / Hoewel de tekst nog geen kwart van dit prentenboek beslaat, gebeurt er toch ontzettend veel in dit spannend verhaal, voor kleuters vanaf 5 jaar. Na een kuil te hebben gegraven in de tuin, belandt Tim bij een kasteel, moet een schat zoeken en ontsnapt ternauwernood aan een monster. De vlotte stijl en de levendige dialogen maken dit verhaal prima om voor te lezen, temeer daar sommige samengestelde zinnen pas begonnen lezers voor problemen kunnen zetten. Toch wordt het verhaal bondig verteld, zonder overbodige uitweidingen. De vele, omkaderde litho's, in prachtige zachte tinten, zijn modern qua tekening en sluiten perfect aan bij de tekst. Ze variëren in grootte van paginagroot tot drie op een pagina. Tekst en illustraties ademen af en toe een fijne humor. Een stevig gekartonneerd prentenboek vol aangenaam kijk-, en lees(luister)genot.
 J. Boelens.

Emmes, Anneke (pseud.) *MS in mijn ogen : leven met multiple sclerose* / Anneke Emmes. - Haarlem : De Toorts, cop. 1987. - 140 p : 21 cm. - Met lit. opg. ISBN 90-6020-508-1 606.1 (1TW) /In het kader van de toenemende autonomie waarmee patiënten willen omgaan met hun ziekte worden ook autobiografische geschriften van patiënten belangrijker. Ze geven zowel lotgenoten als andere niet-medici én -voor zover die zulke boeken lezen- artsen informatie over de wijze waarop lijdens zelf hun ziekte beleven en ermee omgaan, die op geen enkele andere wijze te krijgen is en die, terecht, steeds belangrijker wordt geacht voor een goed begrip van de ziekte en het ziekteproces als geheel. Dit boek is een van de beste in zijn soort. De auteur is een vormingswerkster die op 27-jarige leeftijd multiple sclerose kreeg; dit boek gaat over haar leven sindsdien. Zijn bijzondere betekenis krijgt dit boek door de stijl waarin het geschreven is. De authenticiteit van een autobiografie van een patiënt, de verbeelding van een literair werk, de nuchtere zakelijkheid van een journalistiek verslag en de afstandelijkheid van een populair-wetenschappelijk geschrift zijn hier prima met elkaar gemengd. Het boek is onversneden eerlijk-subjectief. Zeer geschikt voor iedereen die wil weten hoe het is om aan een ernstige ziekte te lijden.
 H. Verbrugh.

Duras, Marguerite *De namiddag van meneer Andesmas* / Marguerite Duras ; vert. [uit het Frans] door Ernst van Altena. - Tricht : Goossens, 1987. - 71 p : 21 cm. - (Marmerboeken). - Vert. van: *L'après-midi de monsieur Andesmas*. - Parijs : Gallimard, 1962. ISBN 90-6551-119-9
 R /Vijfentwintig jaar geleden verscheen in Frankrijk "L'après-midi de Monsieur Andesmas", voor mij toen reeds zo'n prachtboek dat ik het enkele jaren later als één van mijn voorkeuren opnam in een bloemlezing. Deze kleine roman, waarin vrijwel niets "gebeurt", bevat zo'n intense warmte -letterlijk en figuurlijk- dat men volkomen vergeet dat dit boek ooit tot de "nouveau roman" gerekend werd, met alle "koele observatie" vanden. Geobserveerd wordt er, dat wel: we zien een oude man voor zijn huis zitten, er loopt een hond voorbij, in de verte is een feest aan de gang. De oude man wacht... Hij wacht op zijn dochter Valéry die hem daar zolang neergezet heeft, voor het huis, tot straks... Langzaam verstrijkt de middag... Het isolement van die oude heer Andesmas blijft de lezer eeuwig bij en het is dan ook verblijdend dat er nu eindelijk een uitstekende Nederlandse vertaling van op de markt wordt gebracht, als boek nog mooier verzorgd dan de originele uitgave.
 Aldrecht Walrecht.

telefooncirkel

Veel is er de laatste tijd gesproken en geschreven over het toenemend aantal oudere mensen en over de wenselijkheid, dat die mensen in hun eigen huis blijven wonen, omdat zij zich daar het prettigste voelen.

Verreweg de meeste alleenwonende mensen zullen het daarmee eens zijn, maar allen zullen wel eens gedacht hebben: "stel dat mij iets overkomt, bv. ik val, kan niet opstaan en de telefoon niet bereiken; wat moet ik dan? Wie zal mij dan te hulp komen?"

Zoiets kan iedereen overkomen, maar zich laten aansluiten op een centraal alarmsysteem, is voor de meeste nog redelijk gezonde alleenwonende ouderen een te zware maatregel.

Toch zouden velen gebaat zijn met iemand, die dagelijks even contact met hen opnam op een vaste tijd.

Is men ziek of is men gevallen, dan kan het toch nooit langer dan 24 uur duren voordat er hulp komt opdagen.

Hierin voorziet een telefooncirkel, bestaande uit maximaal 6 personen, die elkaar in een vaste volgorde op een vaste tijd (bv. 's morgens tussen 8.30 en 9 uur) even opbellen.

No. één van de cirkel belt no. 2, deze belt no. 3 enz. totdat no. 6 de cirkel sluit door no. 1 weer te bellen.

De gesprekken worden kort gehouden, want binnen het halve uur moet de cirkel rond zijn.

Iedere deelnemer aan de cirkel zorgt voor een adres, waar zijn huissleutel bewaard wordt en geeft dat adres en ook de naam en het telefoonnummer van zijn huisarts aan no. 1, de 'leider' van de cirkel.

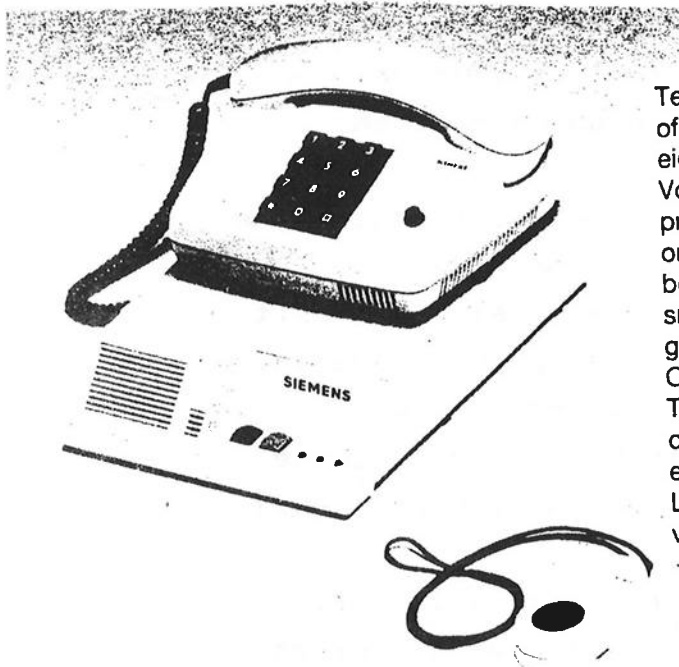
Krijgt nu bv. no. 3, na een paar pogingen, geen gehoor bij no. 4, dan stelt hij daarvan de 'leider' op de hoogte en deze belt het sleuteladres van no. 3 met het verzoek even te gaan kijken en daarvan verslag te doen aan no. 1. Is er dan iets aan de hand met no. 4,

dan kan er snel de benodigde hulp komen. Men is zo-
doende nooit langer dan 24 uur alleen (op zijn aller-
ongunstigst dan!)

In de cirkel, waarin ondergetekende no.1 is en waarin
2 Raadsherenbuurtbewoners meedraaiden, zijn onlangs
2 plaatsen vrijgekomen omdat voor de één toch een
echt alarmsysteem wenselijker werd gevonden en de
ander in een verzorgingshuis ging wonen.

Denkt U, dat deelname aan een dergelijke telefoencirkel
ook iets voor U zou zijn, dan ben ik graag bereid daar
eens met U over te praten. Denkt U er eens over.
Meer veiligheid door een dagelijks telefoontje!

Atie van Wely
Warmonderweg 27
Tel. 170910

Tegenwoordig neemt de wens toe om als oudere
of mindervalide zo lang mogelijk zelfstandig in de
eigen omgeving te blijven wonen.
Voor sommige onder hen doen zich hierbij echter
problemen voor. We doelen op hen, die zich
onzeker of onveilig voelen, omdat er op een
bepaald moment zich iets voor kan doen, waarbij
snel hulp moet worden geboden. Dat kan overdag
gebeuren, maar ook 's avonds of 's nachts.
Om hierin te voorzien is het Alarmeringssysteem
Thuiszorg Leiden opgericht. Dit is een project van
de G.G. en G.D., Huize Groenhoven, de Kruisver-
eniging Leiden, de Stichting Gezinsverzorging
Leiden, de Stichting Dienstencentrum en het
verzorgingshuis Rijn en Vliet.

Hoe werkt het Alarmeringssysteem Thuiszorg Leiden?

Als u aangesloten wordt, krijgt u een alarmerings-
toestel. Zo'n toestel wordt aangesloten op de
telefoon in huis. Hierbij hoort een medaillon, dat
om de hals gedragen wordt. Op het medaillon zit
een knop. Door op de knop te drukken of aan het
medaillon te trekken, treedt het alarmeringstoe-
stel in werking. Er wordt een telefonisch kontak-
t gemaakt met de centrale in Huize Groenhoven.
Daar is 24 uur per dag iemand aanwezig. Nadat
het contact is gemaakt, kan een gesprek gevoerd
worden tussen degene die in Groenhoven de
centrale bemant en degene die alarm heeft
geslagen, thuis. Het alarmeringstoestel bevat een

Hooglandsekerkgracht 32

2312 HV Leiden

Tel.: 071 - 123744

z.g. spreek-luistermogelijkheid. Men hoeft daarvoor niet dicht bij het toestel te zijn. Op de etage waar het toestel is geplaatst, kan men de centrale horen en kan men met de centrale spreken.

Woont men in een huis met twee etages, dan kan er aan het toestel een hulpstuk worden toegevoegd, zodat men op beide etages een gesprek kan voeren met de centrale.

Degene die de centrale bemant, bespreekt dan met degene die alarm slaat wat er aan de hand is en schakelt de hulp in die nodig is. Bij de minste twijfel, als men niet terugsprekt, of geen duidelijke informatie geeft, wordt onmiddellijk de eerste hulpdienst van de G.G. en G.D. ingeschakeld. Als men alarm heeft gemaakt, kan men ook andere hulpverleners laten komen, waarvoor van tevoren een keus is gemaakt: de wijkverpleegkundige, de huisarts of familie en bureu.

Men moet er rekening mee houden, dat het toestel alleen binnen de woning kan worden gebruikt, niet daarbuiten.

Voor wie is het Alarmeringssysteem Thuiszorg bedoeld?

Voor ouderen en minder-validen die door hun lichamelijke, geestelijke of sociale toestand in een voorkomende noodsituatie zich niet zelfstandig kunnen redden. Zij moeten daarvoor te allen tijde een beroep op hulp van buiten doen.

We denken aan:

- mensen met een lichamelijke handicap;
- mensen die ziek zijn, slecht ter been en zich daardoor onvoldoende kunnen redden in een noodsituatie;
- mensen die nazorg nodig hebben na ontslag uit het ziekenhuis;
- mensen die angstig en onzeker zijn.

Wat gebeurt er na de aanmelding?

Als men een alarmeringstoestel geplaatst wil hebben, dan kan men zich opgeven bij het dichtsbijzijnde dienstencentrum of bij de administratie van het Alarmeringssysteem Thuiszorg Leiden. Een medewerker van het dienstencentrum zal dan een gesprek voeren met u en de eventueel aanwezige hulpverleners, Kruisvereniging en Gezinsverzorging en advies van de huisarts inwinnen en beoordelen of men in aanmerking komt voor aansluiting op het alarmeringssysteem. Is dat het geval, dan zal zo snel mogelijk een alarmeringstoestel geplaatst worden. We kunnen binnen twee weken na een aanmelding de aansluiting maken. Men wordt dan ook geïnstrueerd over het gebruik.

Wat kost het?

Maandelijks betaalt men f 10,— voor een aansluiting op het alarmeringssysteem. Om deel te kunnen nemen *moet* men wel beschikken over een telefoonaansluiting. Het kan zijn dat men over een telefoonaansluiting beschikt, maar niet over een telefoonstopkontakt. Een dergelijk stopkontakt moet dan worden aangelegd door de PTT. De kosten zijn f 30,—, éénmalig. Het is ook mogelijk, dat een extra hulpstuk voor het alarmtoestel moet worden aangelegd, omdat men een huis met twee etages bewoont. Tenslotte sluit men een gebruikersovereenkomst/huurkontraat af met de Stichting Dienstencentrum voor Gekoördineerd Bejaardenwerk, waarin 'rechten en plichten' zijn opgenomen.

Informatie en aanmelden

Meer informatie kan men bij de administratie van het Alarmeringssysteem Thuiszorg Leiden krijgen, waar men zich ook kan aanmelden, op werkdagen tussen

09.00 - 17.00 uur.

Het adres is Hooglandsekerkgracht 32, telefoon 071 - 123744 of bij het Dienstencentrum in uw buurt.

Tenslotte nog dit:

Het kan zijn, dat de bijkomende kosten – vooral als men niet over een telefoon beschikt – een bezwaar vormen om zich aan te melden voor dit alarmeringssysteem. We zouden het op prijs stellen wanneer men dan toch kontakt opneemt met ons.

Deze "zomer" werden de activiteiten van de Werkgroep Openluchttheater gekenmerkt door het feit, dat er naast een kindervoorstelling in de middag, tevens een voorstelling in de avonden, bestemd voor volwassenen werd georganiseerd.

Op 14 juni trad Circus Tontonelli voor ons op. Het gezelschap amuseerde ons met akrobatiek, clownsnrums, goocheltrucs en nog veel meer. Na afloop kon men op zijn gemak de "stallen" bezichtigen en een praatje maken met de artiesten. De weergoden verkeerden kennelijk in een redelijk vrolijke stemming, de opkomst was heel bevredigend en ook de opbrengst van de drank- en ijsverkoop stemde tot tevredenheid.

21 juni was de dag dat midden op de avond, rond half tien het gezelschap 'Flup & Ju Bedrijf' zijn kunsten voor ons zou vertonen. Helaas werd de langste dag van het jaar dit keer tevens de langste regenbui, waardoor de voorstelling afgelast moest worden. Het vaststellen van de volgende datum was een moeilijk karwei, maar uiteindelijk werd afgesproken, dat 31 augustus, een dag na het buurtfeest, de voorstelling alsnog doorgang kon vinden.

Het weer was die dag redelijk, maar de opkomst viel ietwat tegen, vooral als je de intensieve publiciteit in aanmerking neemt (wist u, dat twee commissieleden zelfs q.q. geportretteerd stonden in het Leidsch Dagblad?). Onder de aanwezigen bevonden zich nogal wat kinderen die, meer nog dan hun ouders, er zeer verschillende meningen over het gebodene op na hielden.

Ondanks het feit dat de leden van de werkgroep in het geheel niet ontevreden waren over het verloop van het experiment, werden er tijdens een evaluatie toch diverse kanttekeningen gemaakt.

Zo bleek vooral de verhouding tussen het aantal bezoekers en de gemaakte kosten nogal buitensporig te noemen. Gerekend per individuele toeschouwer was de voorstelling gewoon te duur. In het vervolg is het dus zaak om of goedkoper te werken of zich van meer opkomst te vergewissen. Besloten is dan ook om na te gaan, in hoeverre Leidse amateurtoneelverenigingen bij het project betrokken kunnen worden.

Wat de opkomst nog betrof, hierbij waren het uitstel en het ongelukkige aanvangstijdstip factoren waarvan de storende werking voorzien en voorkomen dient te worden. Er werd voor gepleit om voortaan een vaste datum aan te houden, 21 juni en bij slechte weersomstandigheden uit te wijken naar een droog alternatief (bv. aula of toneelzaal van een naburige middelbare school). Dit alles om het risico te vermijden dat er wederom een (gezien de opkomst) economisch slecht verantwoorde voorstelling plaats zal vinden.

Overigens moet hierbij vermeld worden dat dankzij de sponsoring en de door de gemeente toegezegde subsidie er niemand failliet is gegaan. Integendeel, we zijn een ervaring rijker en kunnen op een fraaie voorstelling terugkijken.

Buurtgenoten op reis

Door universitaire contacten en het beroep van mijn echtgenoot is ons gezinnetje regelmatig in staat naar landen en plaatsen te reizen, waar geen of weinig westerlingen komen. Op deze reizen lijdt het lichaam een beetje, maar altijd komt de geest verrijkt terug en dat is wat wij willen. Het gevolg is, dat je het leven uit een andere hoek bezielt dan de gemiddelde mens.

Dit reisverslag is misschien iets educatiever dan andere reisverhalen, maar daar ontkom ik niet aan, omdat maar weinig mensen van deze streek en leefgemeenschap gehoord hebben.

Ik wil u meenemen naar een Indiaas tribaldorp (tribaal betekent: behorend tot een stamgemeenschap) in de deelstaat Bihar, genaamd Rampur.

Vergeet hierbij niet, dat India bijna zo groot als Europa is en een smeltkroes is van geloven, rassen, culturen, talen etc. Kortom, een land vol contrasten. Als er iets over India in westerse kranten gepubliceerd wordt, betreft dit uitsluitend de Hindoe- en Moslimsamenleving. Maar India heeft meer te bieden !

Bihar is één van de meest problematische deelstaten van India, o.a. door het grootgrondbezit, corruptie en dhakoits (bandieten, die voor de armen opkomen) en wordt wel het "Wilde Oosten" genoemd. Gelukkig hebben vrij veel dorpen zich aan het grootgrondbezit weten te onttrekken en werken coöperatief en niet in de laatste plaats door toedoen van missionarissen.

Het tribaldorp Rampur ligt ± 90 km ten z.o. van de universiteitsstad Ranchi op een groen plateau te midden van groepen bomen en omringd door kale heuvels, waar een waterval, de "Hindrai", naar omlaag stort en die belangrijk is voor de watervoorziening in de omgeving. Daarom wordt er dan ook van tijd tot tijd op een rots boven de waterval een geitje geofferd.

Wij zijn een week te gast in dit dorp. De dorpelingen zijn Munda's en Oraons. Zij leven voornamelijk van de landbouwopbrengst. Wij arriveren met een jeep. Er waren nog andere alternatieve vervoersmiddelen, maar die doen wat langer over deze afstand (Ranchi - Rampur). Al van verre zien we de gele leemhutten met rieten daken, ongeveer vijftig in totaal. Sommige hutten hebben zelfs rode dakpannen. De hutten zijn degelijk en praktisch gebouwd. De meeste bestaan uit twee witgepleisterde vertrekken. Een slaapvertrek,

waarin bedden en een kist met kleding en bezittingen staan en een woonvertrek, waarin de keuken in een nis gebouwd is. Eén muur heeft diverse nissen, waarin huisraad staat en hier en daar een olielampje (elektriciteit bestaat hier niet). Op de grond, in het woonvertrek, wat simpele sofa's. Het geheel geeft een gezellige indruk en alles is kraakhelder. Ieder huis heeft een erf met een lemen terras. Op het erf zien we landbouwgereedschap, plakken koemest, die in de zon liggen te drogen en als brandstof gebruikt worden, kippen, spelende kinderen, werkende vrouwen en hier en daar een varken. Even buiten het dorp staan een R.K.-kerkje en een dorpsjeugdhuis, alsmede de waterput, de marktplaats en een soort theehuisje. Rond het dorp staan bomen en in hun takken is hooi opgeslagen. Zo kunnen de dieren niet naar willekeur hooi eten. Maar 1/4 gedeelte van de dorpelingen is katholiek. De rest heeft de oorspronkelijke godsdienst behouden, een godsdienst die in de natuur en de geestelijke kracht der voorvaderen gelooft. Zo nu en dan vindt men een personificatie in de vorm van een steen of een boom.

Wij worden allervriendelijkst, zonder al te veel nieuwsgierigheid, in het dorp verwelkomd en moeten in verschillende hutten thee drinken. Het bijgehoof wil, dat een vreemdeling in huis, geluk brengt. Ik hoop dan ook van harte het geluk bij deze sympathieke mensen gebracht te hebben. Mensen, die geen statusverschillen kennen en hulp bieden waar nodig. Na enkele uren worden wij al als één van hen behandeld, een hele eer !

De vrouw lijkt hier zeer onafhankelijk. Later blijkt, dat dit werkelijk zo is. De ongetrouwde meisjes zijn in vele opzichten vrijer dan onze meisjes. Overdag helpen zij bij het huishouden of de landbewerking of bezoeken het jeugddorps huis, bij de Munda's "Dhumkharia" genaamd en zowel voor jongens als meisjes en bij de Oraons "Pel-erpa" genaamd, waar alleen meisjes worden toegelaten. In dit dorp is, ondanks de aanwezigheid van Oraons en Munda's, slechts één jeugddorps huis, dus spreken wij van Dhumkharia en die wordt zowel voor jongens als meisjes gebruikt.

's Avonds zwermen de meisjes uit, of naar het jeugddorps huis of de velden in, waar zijn niet zelden hun geliefden ontmoeten. Een sexrelatie vóór het huwelijk is normaal. Meestal betekent dit, dat het meisje de desbetreffende jongen als echtgenoot verkiest. Het zijn altijd jongens uit andere dorpen om inteelt te voorkomen. Sex betekent liefde en genegenheid voor elkaar. Naaktheid zegt de dorpelingen nauwelijks iets. De oudere vrouwen dragen zelfs onder hun saris geen blouses. Ik kan dan ook, zonder aangegaapt te worden, regelmatig in een T-shirt (een badpak zat niet in mijn bagage) onder de waterval zwemmen en ik krijg in het dorp automatisch een taak toegewezen,

nl. zwemlessen geven, voorheen zwom iederen "op z'n hondjes". Door het hoge kalkgehalte in het water komen wij steeds als witte spoken uit het water en de huid voelt naar en droog aan in de hitte. Gelukkig is de waterput niet ver ! Helaas, door invloeden van buitenaf, zijn de dorpelingen genoodzaakt zich degelijker te kleden.

In het jeugddorpshuis krijgen de jongens en meisjes apart (uiteindelijk bestaan er pure mannelijke en vrouwelijke aangelegenheden) onderricht in landbouw, kunst, zang, dans, godsdienst, organisatie en huwelijks- en sexvoorlichting en tegenwoordig ook lezen en schrijven.

Op het moment dat een meisje huwt, heeft zij geen toegang meer tot de Dhumkharia. De verantwoordelijkheid voor de meisjes in het jeugddorpshuis heeft een ouder meisje. Zij wordt voor drie jaar gekozen en zij mag getrouwd zijn. Als een hoge uitzondering mag ik er toch een kijkje nemen. Het interieur is gezellig. Er liggen matten van palmladeren op de grond, muziekinstrumenten staan langs de wand en diverse decoraties, zoals houten dierenfiguren hangen aan de wand. Voor de Dhumkharia ligt de dansgrond.

De huwbare leeftijd valt rond het veertiende jaar, maar in het algemeen trouwen de meisjes op latere leeftijd. Na het huwelijk vertrekt het meisje naar het dorp van haar echtgenoot. Het jonge paar krijgt daar een eigen hut toegewezen, onafhankelijk van schoonouders of ouders. De verhouding schoonmoeder / schoondochter is in de regel goed te noemen. De echtgenoot moet een bruidsprijs aan de familie van het meisje betalen. Een vrouw is een waardevol bezit ! Scheiden en hertrouwen zijn toegestaan. Bij geschillen brengt het dorps hoofd (voor 5 jaar gekozen) uitkomst.

In dit dorp wordt zondags de markt gehouden, is een typische vrouwenaangelegenheid en staat garant voor gezelligheid. De vrouwen bepalen de prijzen of de ruil. In Rampur wordt huisraad, zoals potten en manden, niet zelfgemaakt, maar van andere stammen gekocht. De vrouwen van Rampur verkopen landbouwprodukten, hout en rijstewijn (de hanria) met een zeer hoog alcoholpercentage.

Als een vrouw zwanger is, wordt zij begeleid door de andere getrouwde vrouwen. Er worden een visnet en ijzeren voorwerpen onder haar bed gelegd om het kwade te weren. Bij de katholieken zijn de voorwerpen veranderd en worden een Mariabeeld plus een rozenkrans onder het bed gelegd.

De dag begint vroeg in Rampur. Na het opstaan trekken de vrouwen en meisjes naar de waterput. De waterpotten op hun hoofden passen zich bij het elegant

wiegende heupritme aan. Bij de waterput worden nieuwtjes uitgewisseld. Ongetwijfeld zijn wij het nieuwtje van de week. Na het waterputten baadt men en vervolgens nog wel drie keer op dezelfde dag. Dan wordt aan het warme ontbijt gewerkt (rijst, groente, zelfgemaakte Indiase platte broden - puries, roties, ei of wat vlees) en de hap voor op het land verzorgd. De borden zijn meestal disposable, een groot blad en je eet, op een beschaafde manier, met de vingers. Vervolgens worden de dieren gevoederd en het huis schoongemaakt. Door de funktionele inrichting neemt dit laatste werkje weinig tijd in beslag. Mits de vrouw geen andere huishoudelijke karweitjes te doen heeft, gaat zij mee naar de velden. De kinderen blijven bij grootmoeder of gaan naar de Dhumkharia.

Het "transplanteren" van de rijstplantjes tijdens de regentijd is typisch vrouwenwerk. De plantjes worden in lange rijen in een veld met water geplant en dit moet zeer secuur gebeuren. De mannen letten op het ongedierte, slangen etc.

Aan religieuze rituelen doet de vrouw actief mee. Haar speciale taak is, de hanria naar de heilige plaats en de dorpspriester (niet R.K.) te brengen. Evenals op feesten, draagt zij dan haar mooiste sarie en een, hier ovaalvormige, "tika" (stip) op het voorhoofd. Zowel de tika, als de ogen zijn zwart van kleur.

De missionaris en de dorpspriester zijn overigens goede vrienden. Iedere avond, na gedane arbeid, verzamelen de meesten zich op een open ruimte in het dorp om verpozing te zoeken. In het midden van de ruimte staat een hoge Ficus Benjaminboom (heilige boom). Het dikke bladerdek beschermt je tegen fel zonlicht of de regen. In India is een ander woord voor heilig, funktioneel. Verpozen is zacht uitgedrukt, wij zouden het feesten noemen. Er wordt gemusiceerd, gezongen, gedichten voorgedragen, gedanst en gepraat. Er is een transistorradio in het dorp, maar niet funktioneel, de batterijen zijn gauw op en nieuwe kun je niet één, twee, drie krijgen. Meestal zitten de oude vrouwen en mannen, met een aarden kommetje thee in de hand, te praten en roken opgerolde tabaksbladeren, ook de vrouwen. Het wordt hier snel donker, rond zeven uur. Dan maken de olie- en petroleumlampen het geheel nog feestelijker. De avonden hebben iets speciaals. Het is moeilijk in woorden uit te drukken. De onderlinge harmonie en saamhorigheid brengt een intens geluksgevoel. In Nederland kun je dat gevoel wel eens op Kerstnacht ervaren. Echter, hier is het iedere avond Kerstnacht.

Indien de natuur niet af en toe tegenwerkt en de medische voorzieningen beter zouden zijn, zou dit dorp en veel dorpen in India, althans voor mij, de volmaakte leefgemeenschappen zijn.

We zijn deze mensen veel dankbaarheid verschuldigd, omdat wij zeven dagen één van hen mochten zijn. Vertrouwen is het kostbaarste geschenk dat zij ons kunnen geven.

Mieke Gautam,
Van Ledenberchstraat 8.

Rijnsburgerweg 3.

Na Rijnsburgerweg 1 en 2 in het juni-nummer van De Raadsheer, gaan we nu weer verder met Rijnsburgerweg 3. Als alle werk zo rond de bouwvakvakantie 1988 achter de rug is, zijn we misschien bij Rijnsburgerweg 10 aangekomen.

Inmiddels is duidelijk geworden, dat afhankelijk van het beschikbaar komen van enige rijkssubsidie, de zichtbare werkzaamheden vermoedelijk half november kunnen starten. Wanneer U dit verhaal leest zijn naar alle waarschijnlijkheid de laatste foto's van de huizen langs de Rijnsburgerweg genomen. Dit gebeurt om de terechtheid van latere schadeclaims te kunnen beoordelen. Het ligt namelijk in de bedoeling om het midden onder de weg aan te leggen betonnen riool te onderheien. (Parallel aan dit riool komen aan beide zijden van de weg p.v.c. riolen die om de zestig meter met het betonnen riool worden verbonden. De huidige vrijwel onder de tuinmuurtjes liggende en uit de twintiger jaren daterende oude riool wordt volgespoten met beton.)

Inmiddels is ook duidelijk geworden, dat het volgens de gemeente niet mogelijk is om zgn. "open asfalt" te gebruiken. Veel omwonenden gaven hieraan de voorkeur, omdat het o.m. stiller is, bij regen-weer minder nat

lijkt (omdat het water pal onder de oppervlaktelaag afvloeit) en stroever is. De gemeente Leiden meent dat dit asfalt niet kan worden gebruikt op een weg als de Rijnsburgerweg, waar aan beide zijden trottoirbanden lopen. In Wassenaar wordt het daarentegen op de Rijksstraatweg onder gelijke condities wel gebruikt!

Of de paal met fietsersstoplichtknop op de hoek van Rijnsburgerweg en Warmonderweg snel wordt verplaatst naar een plek voor de voetgangers-oversteek is onduidelijk gebleven.

De bomen langs de Rijnsburgerweg zullen worden verplaatst zodra ze door het winterseizoen tot rust zijn gekomen.

Wanneer er weer iets valt te vertellen, dan leest U dat in Rijnsburgerweg 4!

Woningverbetering

In de raadsheer schreef ik over mijn problemen met de riolering en vroeg ik of er interesse bestond voor een aanpak met meer huizen tegelijkertijd. Op deze oproep werd gereageerd door circa 10 mensen die allen problemen met de riolering hadden. Bij velen echter was het probleem nog niet dringend. Het uiteindelijke groepje dat overbleef (4) was te klein om voor een aannemer interessant te zijn. Wel is er door het opvragen van verschillende offertes een lagere prijs uitgekomen: de offertes variëerden van f 2400,-- tot f 4000,-- ! Inmiddels is de klus bij mij geklaard.

In dit stukje wilde ik het eigenlijk nu maar over iets anders hebben. Het bleek mij uit reacties op mijn stukje dat de subsidieregeling voor particuliere woningverbetering bij nog al wat wijkbewoners onbekend is. Ik ken nu twee gevallen waarin werkzaamheden zijn uitgevoerd die voor een zeer aanzienlijke subsidie in aanmerking zouden zijn gekomen. Jammer is juist dat per 1 oktober 1987 de subsidieregeling voor particuliere woningverbetering verslechtert op het punt van de maximum vergoedingen en vergoedingspercentages. Toch blijft de regeling interessant voor onze buurt waar - dat zal iedereen kunnen zien - de leeftijd van de huizen zodanig is, dat ingrijpende werkzaamheden aan daken, goten, kozijnen, rioleringen e.a. noodzakelijk worden; bij de een eerder bij de ander wat later. Er is echter één grote maar aan de subsidieregeling: het oppervlak van de woning mag niet groter zijn dan 125 m². De meeste huizen zijn zo groot dat zij die oppervlakte overschrijden als de zolder wordt meegeteld. Het meetellen van de zolder is alleen aan de orde als er een of meer kamertjes op gemaakt zijn; een kale zolder telt niet mee. Daardoor is het in deze buurt voorgekomen dat voor het ene huis wel subsidies loskomen en voor het huis ernaast niet. Het verschil zit 'm in een paar wandjes.

Uiteraard zitten aan de subsidieregeling nog meer voetangels en klemmen; het is ook niet mijn bedoeling de subsidieregeling uit te gaan leggen; ook aan het bovenstaande kunnen geen rechten worden ontleend.

Als u ingrepen in de sfeer van bouwtechnische voorzieningen of woontechnische voorzieningen overweegt, kan de heer De Roode van het Bureau Verbetering Particuliere Woningen, Stadbouwhuis Lange Gracht 72, tel. 254418 u informeren over de subsidiemogelijkheden.

Maarten v.d.Plas (155857)

MEN KAN DE VOLGENDE SUBSIDIEBEDRAGEN ONTVANGEN BIJ DE VERBETERING VAN PARTIKULIERE EIGEN WONINGEN IN LEIDEN *Vangf 1.10-87.*

Verbetering van partikuliere
woningen van 25 jaar en ouder.

	Per eenheid	Maximaal bedrag
BOUWTECHNISCHE VOORZIENINGEN		
A <u>Verbetering van fundering: op staal,</u> waaronder wordt verstaan: - ontgraving tot aan fundering, - slopen verzakt gedeelte, - opmetselen en aanhelen;	f 200,— per m'	f 4.000,—
B <u>Herstel van gevels en dragende muren,</u> waaronder wordt verstaan: - vervangen van steens of halfsteens metselwerk of spouwmuur en in samenhang hiermee, - vervangen van buitenkozijnen met vulling, - vervangen van lateien;	f 100,— per m2	f 8.000,—
C <u>Herstel van vloerconstructies,</u> waaronder wordt verstaan: - slopen van plinten en verrotte vloerdelen en in samenhang hiermee, - slopen van verrotte balken of het wa- terpas stellen van bestaande balken, - aanpassen oplegging en nis voor balken, - aanbrengen van (nieuwe) balken en/of (nieuwe) vloeren of vloerdelen, - het aanbrengen van een nieuwe vloer- constructie met ander volgens geldende voorschriften toegestaan bouw materiaal, - aanbrengen van nieuwe plinten, - het noodzakelijk aanbrengen van een constructieve betonvloer op isolatie en waterkerende folie, - vervangen van balkons;	f 50,— per m2	f 3.000,—
D <u>Noodzakelijke vervanging of verplaatsing van trappen (per trap)</u>	f 1.250,—	f 2.500,—

Verbetering van partikuliere
woningen van 25 jaar en ouder.

Per eenheid

Maximaal bedrag

BOUWTECHNISCHE VOORZIENINGEN (vervolg)

E Herstel van kapconstructies,
waaronder wordt verstaan:

f 100,— per m2 f 8.000,—

- repareren en/of vernieuwen van de kapconstructie, gordingen, muurplaat, spant(en) en in samenhang hiermee,
- afhalen en aanbrengen van pannen of bitumineuze dakbedekking,
- panlatten, tengels en dakbeschot afhalen en aanbrengen (zonodig vernieuwen),
- vernieuwen van goten,
- vernieuwen van schoorstenen per m kanaal.

Verbetering van partikuliere
woningen van 25 jaar en ouder.

	Per eenheid	Maximaal bedrag
WOONTECHNISCHE VOORZIENINGEN		
A het aanbrengen danwel noodzakelijk ver- groten of verplaatsen van een closet met waterspoeling met bijkomende voorzie- ningen;	f	1.500,—
B het maken van een doucheruimte met in- richting (niet voor wijziging van een be- staande doucheruimte);	f	2.000,—
C het maken, vernieuwen, aanpassen of uit- breiden van de electriche installatie volgens de NEN 1010 als gevolg van het noodzakelijk vervangen van de installatie in een woning,		
- met één of twee kamers	f	1.000,—
- met meer dan twee kamers	f	1.500,—
D het maken van een ruimte om te koken met het aanbrengen van een keukeninrichting indien de werkzaamheden gebeuren in samen- hang met het treffen van bouwtechnische voorzieningen aan de ruimte(niet het ver- vangen van een verouderde keukeninrichting);	f	1.500,—
E het maken van een berging buiten de woning (niet het vervangen of wijzigen van een bestaande berging)	f	1.000,—
F het maken van slaapkamers in een niet in- gedeelde ruimte binnen de woning (in to- taal voor niet meer dan 3 slaapkamers);	f	1.300,—

GROOT ONDERHOUD AAN WONINGEN OUDER DAN 25 JAAR:

35% van de kosten van de voorzieningen tot een maximum van f 10.500,— per woning worden gesubsidieerd als de volgende herstellingen worden verricht:

- a herstel of vervanging van niet-dragende wanden, van scheuren in gevels, van buitenkozijnen, van ramen en deuren en van brandgevaarlijke plafonds;
- b opheffing van optrekkend en/of doorslaand vocht en van overmatig condensvocht, voorzover dit condensvocht wordt veroorzaakt door de bouwkundige constructie;
- c herstel of vervanging van dakbedekking, goten en hemelwaterafvoer;
- d herstel of vervanging van rook- of ventilatiekanalen;
- e herstel of vervanging van gas- en loden waterleidingen;
- f noodzakelijke vervanging of verplaatsing van trappen;
- g herstel van andere gebreken in de woning die van belang zijn met het oog op of verlenging van de levensduur, of verhoging van de veiligheid.

HUISRIOLERING

35% van de kosten met een maximum van f 2.100,— per woning kan worden bijgedragen in de kosten van de voorzieningen om een rechtstreekse, individuele aan- sluiting van de huisriolering te maken op het gemeenteriool. Dit geldt ook voor huurwoningen, waar alleen de riolering moet worden vernieuwd.

OVERIGE VERBOUWINGEN DIE VOOR SUBSIDIE IN AANMERKING KOMEN

- het maken van één of meer woningen van een gebouw, dat geen woning is;
- het splitsen van een woning in twee of meer woningen;
- het samenvoegen van een aantal woningen tot één of meer woningen;
- het tot stand brengen van een zelfstandige bovenwoning met afzonderlijke opgang (bijvoorbeeld boven een winkel, 35% subsidie tot een maximum van f 7.000,— voor elke ontsloten bovenwoning);
- het verbeteren van een gebouw, dat geen woning is (bijvoorbeeld het repareren van een gevel van een winkel);
- bouw- en woontechnische verbeteringen en groot-onderhoud van woonschepen.

Datum 1987

Gemengd nieuws

WIST U DAT

- nog niet iedere buurtbewoner zijn/haar contributie heeft betaald.
- op het rozenpleintje nu nog slechts coniferen groeien.
- de Stichting Welzijn Ouderen in Oegstgeest er ook voor ouderen uit onze buurt is ? adres: Lijtweg 9.

NIEUWE BEWONERS

Hetty, Peter, Lonneke en Vera Jansen zijn komen wonen in de Joh.de Wittstr. 27;

Tineke van Beers en Judith wonen sinds kort in de Hogerbeetsstraat;

Fred, Janne, Mariësa en Joost van de Ven, v.Oldenbarnev.str.20.

GEBOREN

Niels Olsthoorn, 12 juni, Fagelstr.13;

Lisa Feirabend, 30 juni, Joh.de Wittstr. 37;

Bart Vader, 5 augustus, Fagelstr. 22a;

Sophie Holthuis, 15 juli, Warmonderweg 19;

Marijn van der Sluis, 23 augustus, Groene Maredijk 98.

VERHUISD

Pim, Madeleine, Saskia, Renée van der Locht naar Genève voor 5 jaar;

mw. van Lith;

mw. de Wolf naar Haaswijk, Oegstgeest;

hr. v.d. Ven naar Oegstgeest.

advertenties

TER OVERNAME AANGEBODEN:

Donkerrode katoenen gordijnen met wit motiefje (Laura Ashley), op maat gemaakt voor achtergevel inkl. keukenraam/deur.
Sjet Daverveldt, Fagelstr. 19, tel. 173862.

KAMER gezocht in gem.Leiden !
Marlijn Janssens, tel 130906
(tot 11.30 uur).

HERINNERING

Denkt iedereen aan het betalen van zijn/haar contributie ?
(Hoofd gezin f 7,50, gezinslid boven 16 jaar f 2,50)

VROUWENLEESGROEP zou graag haar leden-aantal willen uitbreiden. Ongeveer één maal in de vier à zes weken komen wij bij elkaar en bespreken dan bij voorkeur Nederlandse romans, informatieve literatuur (over allerlei onderwerpen) en soms poëzie.
Voor verdere inlichtingen:
Boukje Tijmstra,
van Oldenbarneveltstr. 28,
Leiden, tel. 172245.

advertenties

Creatieve cursussen: aquarel, boetseren
portret/model tekenen en schilderen, en
tekenen voor beginners. De cursussen
starten in oktober. Fl.80,- per 10 keer.
Inlichtingen bij Olga Thorn Leeson
Boerhaavelaan 176
tel: 171113

Verwacht: nest jonge poesjes.
Wie heeft er belangstelling?
Fam. Harinck
Hogerbeetsstraat 1
tel: 172049

Nieuws uit de Leidse Hout.

Secr: Johan de Wittstraat 3, 2334 AL Leiden, postgiro: 11621.

Er is sedert de laatste keer dat U in
De Raadsheer nieuws van de
Vrienden van de Leidse Hout las,
alweer het nodige te vertellen. In
het septembernummer van de
Nieuwsbrief van de VLH lezen we:

Leidse Hout Concerten:

27 september a.s. het laatste van dit
seizoen. Gedurende de zomermaanden
vinden er dit jaar voor het eerst
iedere laatste zondagmiddag van de
maand in de Leidse Hout concerten
plaats. Ze zijn gratis toegankelijk en
trekken steeds meer publiek. Meestal
vinden ze plaats aan de oever van de
grote vijver, maar voor het eerst
op 30 augustus was er een optreden
in het sfeervolle Openlucht
Theatertje. Het bleek toen dat dit
haast een ideale plaats is voor
dergelijke optredens. Toch zal het
eerstkomende, tevens laatste concert
van dit jaar, niet in dit theatertje
plaatsvinden omdat het dan
optredende gezelschap nogal groot
is: U kunt op 27 september a.s. om
twee uur komen kijken en luisteren
naar de Leidse politiemuziek. Dertig

man en vrouw sterk komt dan de
brassband van het LPMG, het Leidse
Politie Muziek Gezelschap. Gezien de
succesvolle optredens elders,
verheugt het ons zeer dit gezelschap
te hebben kunnen interesseren voor
een optreden in de Leidse Hout. Na
de winter zal er weer voor het eerst
op de laatste zondag van april, dus
op 24 april, een concert zijn. Gezien
het plezier dat publiek en musici 30
augustus aan de dixylandmuziek van de
Square Jazzband beleefden hebben
we deze jazzband gevraagd voor een
tweede optreden, opnieuw in het
theatertje. Dit hernieuwde optreden
staat nu al in hun agenda, zorgt U er
voor, dat het ook in de Uwe komt! Het
optreden van de Square Jazzband
kreeg ook in de pers een positief
onthaal. Dit tweede optreden verheugt
ons overigens ook, omdat een deel
van het publiek voor hun eerste
optreden naar de grote vijver was
getrokken in de verwachting daar een
concert te krijgen. Dit publiek bleef
daar toen en miste daardoor de
muziek waarvoor men eigenlijk was
gekomen.

Bankenplan:

In de Leidse Hout en in het Bospark staan diverse banken, ook op de hoek van de Van Slingelandtlaan en de Fagelstraat kunt U er een vinden. Toch is de spreiding van de banken over het park niet optimaal, moeilijk ter been zijnde mensen hebben het vooral bij de diverse entrees wat moeilijk. Bovendien is de kwaliteit van enkele banken miserabel. De Vereniging is voornemens de Directie Groen een advies te zenden met voorstel voor verbetering van de situatie. Graag zou de VLH wensen en verbeteringsvoorstellen ontvangen. U kunt ze zenden aan het secretariaat van de VLH. Zij kunnen dan worden verwerkt in een "bankenplan".

Een nieuwe muziektent in de Leidse Hout:

De Vereniging Vrienden van de Leidse Hout verwacht binnenkort een adviesaanvraag te ontvangen omtrent een nieuwe muziektent. De huidige ideeën gaan uit naar een vlonder-op-poten in de grote vijver, al of niet met een dak, eventueel gecombineerd met een fontein. Het bestuur staat open voor ideeën, vooral ook uit de muziekwereld.

Toegankelijkheid Leidse Hout:

Ons kwam ter ore dat sommige bezoekers de Leidse Hout moeilijk kunnen betreden met hun invaliden wagen. Graag willen we weten, bij welke ingang(en) men problemen heeft.

In Nieuwsbrief 7 kunt U voorts nog het een en ander lezen over de

fotowedstrijd "Geef mij maar de Leidse Hout" en over grote plannen van de Directie Groen, om de sloten uit te baggeren, waarna de bagger voorlopig op de grote weide zal worden opgeslagen. (Niet schrikken dus, als U de pijpleidingen ziet aanleggen!)

Zag U overigens dat de stenen boogbrug een grote beurt kreeg? Over deze onder architectuur gebouwde stenen boogbrug komt binnenkort een geïllustreerd artikel in VLH, het tijdschrift van de gelijknamige vereniging. Bovendien leverde het Gemeente Archief Leiden voor dit blad een boeiend artikel over de Bank van Krantz (Op de oproep voor foto's van de bank kwam helaas maar een reactie, U kunt Uw foto van de bank dus nog steeds inzenden!) en er werd een artikel ontvangen over de werkomstandigheden die er bij de aanleg heersten, geschreven door de dochter van een van de vroegste werkers in het park. Bovendien ontvingen we weer enkele leuke foto's uit de oude doos.

Alles bij elkaar genoeg redenen om lid te worden van de Vereniging van Vrienden van de Leidse Hout! (postgiro 11621, t.n.v. Vereniging Vrienden Leidse Hout, minimum contributie f 10,- per jaar)

